

[Hagen Hagensen.]

gens ord om, hvordan knallerter skal være indrettet, alene slutter sig til de beføjelser, som justitsministeren har til at fastsætte regler herom.

Jeg vil gerne sige, at det er et vanskeligt og ømtåligt spørgsmål, og de henvendelser, der har været fra branchen, har ikke været entydige og derfor ikke kunnet give synderlig vejledning for udvalget. Lidenskaberne har været i kog i branchen. Det fremgår også af de annoncer og henvendelser, der har været til offentligheden. Jeg vil gerne føje til i denne forbindelse, at det for mig at se er meget afgørende, at det er dem, der skal køre på knallerterne, der får beskyttelse; hvordan branchens forhold så skal være, det må i nogen grad indrette sig derefter.

Det er ikke mit ønske på nogen måde at ville træde branchen for nær eller give nogen noget, der kunne tyde på at være en monopolstilling, men der er jo også givet en så lang overgangsperiode, forinden man kommer i gang med de nye regler, at jeg synes, der er taget skelligt hensyn i den henseende. Hvis reglerne ikke findes tilfredsstillende, ja, så må de tages op på ny, og jeg vil gerne sige, at mit grundlag for at gå med til de ændrede knallertregler er den redegørelse, der ligger fra arbejdsgruppen, og det må stå for dens bedømmelse, om teknikken, der dér er beskrevet, er den, der kan holde. Det er simpelt hen noget, vi har måttet forlade os på, når man går ind for det.

Jeg vil gerne sige — og det er stadig væk en personlig bemærkning, for det er mig, der som person har sluttet mig til tillægsbetænkningen, og jeg dækker måske ikke alle i min gruppe, idet vi enkeltvis må tage stilling til alle disse spørgsmål — at det afgørende for mig er at søge frem til en løsning, der tager hensyn til sikkerheden i trafikken, men også søger at afgrænse knallerter til alene at være langsommere transportmidler. Jeg vil gerne føje til, at hvis man, når man har gennemført disse bestemmelser, kommer ud for, at der er pillet ved en knallert på en eller anden måde, så den overskrider den fartgrænse, der nu måtte være sat for dette langsommere kørende køretøj, så finder jeg, der stort set ikke kan være nogen sanktion, der er for hård, og med hårdhed mener jeg, at man burde skride til at konfiskere de

køretøjer, der er indrettet på en anden måde.

Jeg har gjort disse bemærkninger for egen regning og vil godt sige, at det kan godt være, der er medlemmer i min gruppe, der ikke deler denne min opfattelse, og som derfor vil give sig til kende på en anden måde, end jeg gør det, idet jeg vil stemme for ændringsforslagene nr. 1 og 2, dels om fartgrænsen og dels om den ændrede placering af knallerten i trafikken.

I øvrigt skal jeg kun gøre bemærkninger i denne forbindelse om ændringsforslag nr. 8, hvor der er tale om, at man vil søge forhøjet aldersgrænsen for at kunne køre på knallert til igen at være 16 år. Jeg hører også til dem, der måske kan beklage, at man for 5 år siden indførte en 15 års aldersgrænse — det blev overvejet meget dengang — men én gang indført mener jeg ikke man kan vende sig imod denne aldersgrænse, og derfor vil jeg stemme imod ændringsforslag nr. 8.

De øvrige ændringsforslag, der er stillet af hr. Kurt Brauer, og som vedrører promillekørsel, kan man måske godt sige at der er en vis logik i, nemlig at man slet ikke må have nogen form for spiritus i kroppen, når man kører på en eller anden form for køretøj. Men det kan jo også godt være, at den, der ikke kører, men går i trafikken, hvis der er spiritus i kroppen, kan være til lige så stor skade, så det er vist meget vanskeligt at komme ind på disse forhold.

Men i øvrigt er der ikke logik fra hr. Kurt Brauers side i forhold til det, han stemte for ved anden behandling, hvor han i et ændringsforslag, som var stillet af ham og mig, gik ind for, at der stadig væk skulle være den frie bevisbedømmelse for domstolene, altså at man skulle opretholde det regelsæt, man har endnu. Domstolene vil nemlig ikke efter hr. Kurt Brauers forslag få nogen som helst form for fri bevisbedømmelse, idet man simpelt hen skal dømme, når der måtte være antydning af spiritus i kroppen på den, der har kørt. Det ville faktisk betyde, om man stemte for dette forslag, at alle praktisk taget skulle være medlemmer af en afholdsforening eller også være lovbrydere. Jeg vil gå så vidt at sige, at der må være noget grotesk i, at man ikke kunne køre på cykel fra kirkegang, når man havde gået til alters. Det kan godt være, det er trukket lidt hårdt